



Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratr[is] Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Primu[m] e[st] sp[irit]ualis deuot[i]o[n]is

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

tus egidi⁹ fuit ver⁹ temptor mūdanitas; et in h⁹ deſit nob̄ ceclare lumen qđ videre debem⁹ ad imitandū. Itaq; qđ ingreduntur lumen videant: videāt inquā in lumine bri⁹ egidi⁹ qđ p̄tēnēdā sit ois mūdanitas Ber. in epla ad ſophiā p̄gine. Fallat mūdi glo‐ria vigne respuit: flos ſemī ē vapoz ad me‐dicū parēs. Ipse ei⁹ qualificūc ſtar⁹ nonne pl⁹ anxiator⁹ qđ iocunditat⁹ hz. Idē in epi‐ſtola ad thoma⁹ p̄pōſitū de beuerla. O ſecu‐lū nequā qđ ſolo tuos ſic ſoles beare ami‐cos ut dei facias inimicos. Hec ille

Secundū ē lumen p̄tuoue pfectiōnis Prover. iiii. Iutix ſemī qđi lux ſplendēs pcedit et crescat vſig in p̄ ſectū die. Hmōi aut̄ pfectio marie est per p̄tārā charitātē. Col. iiii. Sup̄ oia charita‐te habete qđ ē vinculū pfectiōnis. Ip̄ ſpe‐cialit̄ de charitate bñi egidi⁹ dictiū ſumus. Fulſit v̄tig oim ſtū ſplendorib⁹t v̄t dicere poſſim⁹ illud Ecc. i. Quaſi vas au‐ti ſolidū ornatū oī lapide p̄dōſo, ſed chari‐tas ē oim ſtū excellētissima et oim alia rūforma. ut dī Amb. 2 oē vietiū excludet qđ ve dicit paul⁹. j. Co. xiiii. Charitas n̄ gaudeſ ſuū iniquitatē. Fuit itaq; glōfus egidius i charitate feruentissim⁹ qđ v̄tig ma‐niſtare poſſim⁹ ex trib⁹ euidentiſſimis. Primum ē ſp̄ualis deuotōis (ſignis Scdm est fraternal affectionis Lentiū est penal tolerations.

Primū igis est ſignū frat‐nalis affectionis. Deuotio ei⁹ ē p̄v⁹ et hūliſ affectus in deū. Charitas autē eſt qđ facit mentē in deū ascēdere. Aug. xiiii. 2 fec. qđi amor magis accendit: rāto ſp̄us magis ſuſū fert. Io deuotio ſignū eſt charitatis. Lanta autē deuotōe eſterbiit brūs egidi⁹ ut longo tpevitā duxerit ſolitariā ve dicēt eſt ve ſic liberī? in deū tenderet Thren. iij. Sedebit ſolitarius et facebit qđ leuabit ſe ſup̄ ſe. Appunt autē excellētē deuotōis ſue ex pfect⁹ ſp̄ualis affectionē. Nā cū audiēbat egidi⁹ pconū alioq; ſeti virū ad eū p̄pera‐dat ut ab eo doceſinā ſalutē accepit. Unū ſic accessit ad celariū ſcriſſimū virū ar elatē ſē ep̄m: ſic et ad yeredemū eremitā. Sed heu beu noſ ſi mūdani: nō ſic: qđ p̄tālīb⁹ qđe caducis diligētissime exhortat ſilū: ſed p̄ ſilaz ſalute p̄z ſolliciti qđi pl⁹ denariū. qđ

animā p̄pīa diligētes nō attēdētes qđ de paulus Col. iij. Que ſurſu ſūr q̄rite non q̄ ſug terra. Itē appāruit bri⁹ egidi⁹ deuotio ut breuit̄ dicam⁹ ex ſuſpi⁹ totali oblatiōe. Seipm em̄ do ſtotū obtulit in holocaustū et tota ei⁹ vita religiosa fuit qđi ſp̄ dices aī ps. Dibī autē adherere deo bonū ē.

Scdm est ſignū fraternal affectionis. Dilectio ip̄pe fraterna ſignū ē deuictiōis diuine. j. Ioa. iiiij. Siq; dixerit qđm diligo deū ſtēm ſuū ſode. mēdā eze. Sequit: Et h̄ mandatū habem⁹ a do‐yr qđ dili. deū di. et ſtēm ſuū Hec ibi. Apa‐ruit autē fraternal affection in brō egidi⁹ p̄c pue tripl. Prio in ope realis ſubuentiōnis. j. Ioa. iij. Qui habuerit ſuū ſubuentiā mu‐di hūr et viderit ſtēm ſuū neceſſitatē h̄fer clauſeit viſcera ſuā ab eo quā charitas dī manet in eo. Filii nō diligam⁹ h̄bo neq; lingua ſz ope et p̄tare. Hec ille. Brūſvri p̄ egidi⁹ mulū liberaliſt fuit ad ſubueniēdā paup̄ib⁹. Unū ſemel aī obitū parētū ſuū ad eccliam p̄geret egro cuiqdā elemosynā petēti tunica qđ induebat (ut alter martin⁹) triu‐buit, nō hns aliū qđ oportuni⁹ daret Job. xxv. Ab iſtantia creuit meū miferatio. Ilā ſtū tunicā mox ut eger iduit toti⁹ corporis ſuātate recepit. Post mortē aī parētū oia qđ h̄c poterat paup̄ib⁹ diſtribuit Lu. xvij. Da paup̄ib⁹ et habebis theſtauz in celo.

Scdo in ope ſp̄ualis iſtructiōis. Lūcōs em̄ ad ſe venientes ſalutarib⁹ monit⁹ iſtruebat et monachos ſibi ſubditos ipſe faciūt abbas vigiliatissime i religiōis ſcitate edo‐cebat. Erat ip̄pe hba. ei⁹ feruēria et quinū amo. ē redolētia. Ioa. v. Ille erat lucerna ardēnſ et luces. Tertio in ope cordialre miſſiōis. Nā iniurias ſibi factas cordialre remitterebat. j. Co. xij. Charitas n̄ agit p̄ peram: nō iſtā. Unū cu venatores flauy re‐gis ceruā illā aī pafcebaſ in antro iā trībus dieb⁹ pſecuti fuſſer nec capte poſſer qđ ſp̄ ad aluminū ſuū cofigiebat nec poterat canes ad factum vñt̄ lapidis ad locū ap̄ propinque ſtigie ut vñt̄ incaute ſagittā di‐rigeret a qđ graue yuln⁹ ip̄b⁹ egidi⁹ orāb̄ti aī forē ſpeluncis iſtictū ē in capite quā iniuria ſic ſibi illā ſi benignissime dimittit et deū ut eis remitteret deuoti⁹ exorauit: at‐tendēs: qđ dī Ecc. xxvij. Qui vindicari vult a dī inueniet vindictā.